هرگاه یکی از شما شب هنگام برخاست و - به خاطرِ خواب آلودگی - خواندن قرآن بر زبانش دشوار بود و نمی فهمید چه می خوانَد، باید بخوابد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنَ اللَّيْلِ، فَاسْتَعْجَمَ القُرْآنَ عَلَى لِسَانِهِ، فَلَمْ يَدْرِ مَا يَقُولُ، فَلْيَضْطَجِعْ»: «هرگاه یکی از شما شب هنگام برخاست و - به خاطرِ خواب آلودگی - خواندن قرآن بر زبانش دشوار بود و نمی فهمید چه می خوانَد، باید بخوابد».
[صحیح است] [به روایت مسلم]

چون بنده در نماز شب بود و به سبب خواب آلودگی زیاد، خواندن قرآن بر وی دشوار باشد چنانکه نداند چه می گوید، در این صورت باید بخوابد تا از این حالت خارج شود. مبادا در این وضعیت کلام الله را تغییر دهد و چیزی بگوید که جایز نباشد. مثلا معانی را تغییر دهد و کلمات را تحریف کند و چه بسا علیه خود دعا کند. و در روایت بخاری از انس رضی الله عنه آمده که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلاَةِ فَلْيَنَمْ، حَتَّى يَعْلَمَ مَا يَقْرَأُ»: «هرگاه یکی از شما در نماز چرت زد، بخوابد (و پس از آن، نماز بخواند) تا بداند چه می خواند».

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3734